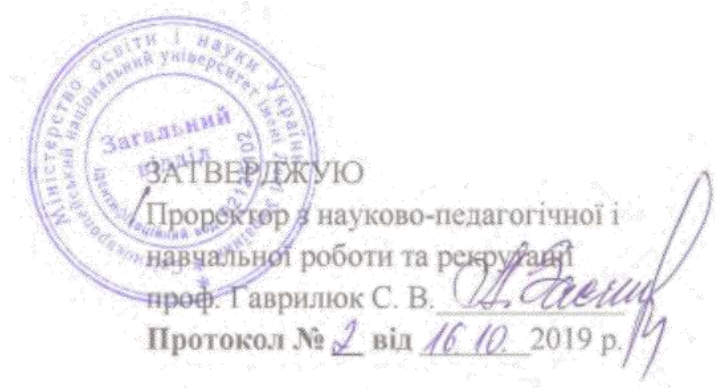

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки

Кафедра здоров'я людини та фізичної терапії

ПРОГРАМА
виробничої практики
КЛІНІЧНА ПРАКТИКА З ФІЗИЧНОЇ ТЕРАПІЇ ТА
ЕРГОТЕРАПІЇ ПРИ ДИСФУНКЦІЯХ ВНУТРІШНІХ ОРГАНІВ

підготовки бакалавра

спеціальності 227- фізична терапія, ерготерапія

освітньої програми Фізична терапія, ерготерапія

Програма виробничої практики «Клінічна практика з фізичної терапії та ерготерапії при дисфункціях внутрішніх органів» для студентів галузі знань 22 «Охорона здоров'я», спеціальності 227 «Фізична терапія, ерготерапія», освітньої програми «Фізична терапія, ерготерапія».

Розробник: Лавринюк В. Є., доцент, кандидат мед. наук, доцент кафедри фізичної терапії та ерготерапії.

Рецензент: Ходінов В.М., доцент, кандидат біологічних наук, доцент кафедри здоров'я людини та фізичної реабілітації Академії рекреаційних технологій і права.

Програма навчальної дисципліни затверджена на засіданні кафедри здоров'я людини та фізичної терапії

протокол № 2 від 08.09. _____ р.

Завідувач кафедри: (проф. Лях Ю.Є.)

Програма навчальної дисципліни схвалена науково-методичною комісією факультету фізичної культури, спорту та здоров'я

протокол № 2 від 11.08 2019 р.

Голова науково-методичної комісії факультету (доц. Мудрик Ж.С.)

Програма навчальної дисципліни схвалена науково-методичною радою Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки

Вступ

Програма виробничої практики складена відповідно до освітньої програми підготовки бакалавра, спеціальності 227 «Фізична терапія, ерготерапія».

Відповідно до переходу спеціальності «Фізична терапія, ерготерапія» до галузі знань 22 «Охорона здоров'я» та введенням нових навчальних планів підвищується актуальність та практична значущість в організації та проведенні виробничої практики студентів. Адже, виробнича практична підготовка в умовах лікувально-профілактичних закладах та реабілітаційних установах, спеціалізованих школах, дитячих садочках, є основною в системі професійної підготовки фахівця з фізичної терапії, ерготерапії. Вона є необхідною ланкою між теоретичними знаннями та практичними вміннями майбутнього фахівця. Практика є одним з видів підсумкового контролю готовності студентів до самостійної фахової діяльності.

Предметом вивчення виробничої практики є практична організація та набуття практичних навичок при роботі з пацієнтами з дисфункціями внутрішніх органів.

Міждисциплінарні зв'язки: «Основи практичної діяльності у фізичній реабілітації», «Нормальна анатомія та фізіологія людини (за професійним спрямуванням)», «Основи медичних знань, професійна етика та деонтологія», «Основи практичної діяльності у фізичній терапії та ерготерапії (вступ у спеціальність)» та інші дисципліни у яких розглядаються медико-біологічні та психолого-педагогічні аспекти фізичної терапії.

1. Мета та завдання виробничої практики

Метою вивчення навчальної дисципліни є процес формування у студентів набуття майбутніми спеціалістами – фізичними терапевтами практичних навичок та умінь, які дозволять визначити у пацієнта, доповнення знань по комплексному процесі відновлення здоров'я, фізичного стану та працездатності хворих й людей з інвалідністю з захворюваннями й травмами опорно-рухового апарату.

Основними завданнями клінічної практики з фізичної терапії та ерготерапії при дисфункціях внутрішніх органів є:

- обґрунтування різних методів реабілітаційних програм для різних категорій і груп населення в залежності від умов праці, об'єктивних причин, що приводять людину до відхилення роботи органів або систем органів, формуючи дисфункційні розлади;
- знання студентам про харчові нутрієнти, характеристику процесу травлення, склад основних оздоровчих і лікувальних програм відновлення при компенсованих формах дисфункційних розладів;
- сформувати у студентів, наукові уявлення про етіологію, патогенез, клінічні прояви при дисфункціях організму;
- сформувати у студентів навик застосування засобів та методів контролю функціонального й психо-емоційного стану у фізичній терапії при різних нозологіях;

- вказати на можливості фізичної терапії при порушеннях діяльності органів та систем;
- навчити організувати систему реабілітаційних заходів при порушеннях діяльності органів та систем;
- формувати у студентів науково-практичне уявлення про основні принципи формування дисфункційних розладів при порушенні харчування людей в нормі і при патології.

1.3. Згідно з вимогами освітньої програми студенти повинні:

знати:

- основні принципи загальної дисфункції органів та систем органів;
- основи фізіології роботи життєво важливих органів та систем органів травлення;
- принципи раціонального харчування різних верств населення;
- закономірності раціонального харчування здорових людей й тих, які мають різні відхилення в здоров'ї та патології.

уміти:

- розрізнити важкість дисфункційних розладів в залежності від захворювання;
- планувати застосування новітніх технологій при різних відхиленнях у здоров'ї людей;
- практично організувати раціональне харчування здорових людей й тих, які мають різні відхилення в здоров'ї та патології;
- визначати показання та протипоказання щодо конкретних продуктів харчування у відповідності до захворювань;
- вміти розрізняти життєво небезпечні дисфункції від хронічних розладів.
- керувати процесом фізичної терапії;
- безпечно та ефективно виконувати програму фізичної терапії.

На проходження Клінічної практики з фізичної терапії та ерготерапії при дисфункціях внутрішніх органів виділяється 180 годин / 6 кредитів ECTS (12 годин консультацій та 168 годин самостійної роботи), 4 тижні в 3 семестрі.

2. Інформаційний обсяг виробничої практики «Клінічна практика з фізичної терапії та ерготерапії при дисфункціях внутрішніх органів»:

Прийняти участь у настановчій конференції.

Розробити індивідуальний план проходження практики.

Ознайомитись з структурою, правилами поведінки, технікою безпеки в кабінетах, відділеннях, лікувально-профілактичних та реабілітаційних закладах за місцем проходження практик.

Ознайомитись з посадовими інструкціями працівників відділень.

Дотримуватись етико-деонтологічних основ спілкування.
Скласти звіт-характеристику за підсумками практики.
Прийняти участь у звітній конференції.

3. Форми підсумкового контролю успішності навчання: залік

4. Методи та засоби діагностики результатів проходження практики:

Поточний контроль здійснюється протягом проведення практичних занять за такими напрямками: дотримання правил внутрішнього розпорядку та трудової дисципліни, активність і самостійність у виконанні завдань практики; робота з документацією; робота з пацієнтами; робота з практичними фізичними терапевтами.

Модульний підсумковий контроль здійснюється комбінованим методом: індивідуальне опитування, письмовий контроль, тестові завдання, ситуаційні та проблемні задачі навчальний проект тощо.

Підсумкова залікова оцінка з практики є сумою оцінок (балів). Кожен студент оформляє звітну документацію.

Індивідуальні завдання

З метою набуття студентами під час практики умінь та навичок самостійно розв'язувати виробничі, наукові і організаційні завдання та активізувати їхню діяльність, розширити світогляд, підвищити ініціативу студентам пропонується виконати такі індивідуальні завдання:

- Складання програм фізичної терапії при порушеннях діяльності опорно-рухового апарату.
- Відеопрезентація практичних навичок.

Після закінчення терміну практики студенти звітують про виконання програми та індивідуального завдання.

Форма звітності студента за практику – це подання письмового звіту, підписаного безпосередньо студентом та керівником бази практики.

Звіт повинен мати чітку побудову, логічну послідовність аргументів, правильне оформлення; має містити відомості про виконання студентом усіх розділів програми практики та індивідуального завдання, досвід організації роботи з питань охорони праці на підприємстві, обґрунтованість висновків і рекомендацій. Оформлюється звіт за вимогами, що визначені у програмі практики а також згідно стандартів.

Структура звіту включає (в порядку перерахування):

- титульний аркуш;
- зміст;
- вступ;
- основна частина;
- висновки та рекомендації;

- список використаних джерел інформації та літератури;
- додатки.

Основна частина складається з таких розділів:

1. Характеристика й аналіз організаційної структури бази практики.
2. Характеристика й аналіз діяльності відділення.
3. Організація охорони праці, техніки безпеки у відділенні та в кабінетах фізіотерапії, лікувальної гімнастики тощо.
4. Індивідуальне завдання.

Розділи поділяються на підрозділи студентами самостійно, виходячи зі змісту практики (переліку питань, що підлягають опрацюванню).

Рекомендований обсяг звіту складає 10-15 сторінок друкованого тексту на листах формату А4 для виробничої практики.

Звіт про проходження практики підписується студентом на титульній сторінці з зазначенням дати. Звіт захищається студентом у комісії, призначеній деканом факультету за поданням завідувача кафедри.

Під час захисту практики студент має охарактеризувати виконану роботу на базі практики, запропонувати свої пропозиції щодо її вдосконалення та обґрунтувати їх доцільність.

Студент, який не виконав програму практики без поважних причин, відраховується з навчального закладу.

Результат заліку за практику вноситься в заліково-екзаменаційну відомість, залікову книжку (індивідуальний навчальний план) студента.

Рекомендована література

ОСНОВНА ЛІТЕРАТУРА

1. Андропова М. І. Физиология питания: Учеб. пособ. – М.: Центросоюз, 1990. – 350 с.
2. Барановський А. Ю. Болезни нарушенного питания. – СПб: Наука и техника, 2007. – 303 с.
3. Вдовіченко В.І. та ін..Вибрані питання внутрішніх хвороб. Львів.- 2010.с-711.
4. Даценко І. І., Габович Р. Д. Профілактична медицина. Загальна гігієна з основами екології: Навч. посіб. – К.: Здоров'я, 1999. – 694 с.
5. Кривенко В.І. та інші «Алгоритми діагностично-лікувальних навичок та вмінь з внутрішніх хвороб»(для лікаря загальної, сімейної практики).-посібник-Запоріжжя-«Actavis»2012.-359с.
6. Пішак В. П., Радько М. М. та ін. Вплив харчування на здоров'я людини: Підручник. – Чернівці: Книги ХХІ, 2006. – 500 с.
7. Сергеева Е. Г. Правильное питание при атеросклерозе. – М.: Даль, 2001. – 191 с.
8. Смоляр В. И. Рациональное питание. – К.: Наук. думка, 1991. – 368 с.

9. Столмакова Г. І., Мартинюк І. О. Лікувальне харчування. – Львів: Світ, 1991. – 206 с.
10. Федоров Е. М. та ін. Безпека харчування: Навч. посіб. – Чернівці: Рута, 2002. – 270 с.
11. Харченко Н.В., Бабак О.Я., Гастроентерологія-Київ, вид.-«Друкар», 2007.-720с.
12. Харченко Н.В., Анохіна Г.А. Дієтологія: підручник-Київ-К-д: Вид-во «Меридіан», 2012.-528с
13. Циприян В. І. Гігієна харчування з основами нутриціології. – К.: Здоров'я, 1999. – 800 с.

ДОДАТКОВА ЛІТЕРАТУРА

1. Губарева Б. М. Харчування за групами крові. – Донецьк: ТОВ БАО, 2004. – 240 с.
2. Дж. Гласс. Жить до 180 лет. – М.: Физкультура и спорт, 1991. – 93 с.
3. Жирнова М. Диеты, диеты, диеты. – СПб.: Наука и техника, 2006. – 349 с.
4. Каменский М. И. Питание. Здоровье. Двигательная активность. – К.: Наук. думка, 1990. – 176 с.
5. Малая энциклопедия старинного поваренного искусства. – К.: Молодь, 1992. – 462 с.
6. Матвеев В., Панов А. В мире вежливости. – М., 1991. – 131 с.
7. Питер Д'Адамо, Кэтрин Уитни. Лечебно-профилактическая программа доктора Питера Д'Адамо для 4-х групп крови / Пер. с англ. – Минск: Беларусь. – 752 с.